

Arrest

nr. 166 293 van 22 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 4 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. JACOBS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart dat u een Guinees staatsburger bent, geboren op 1 mei 1974 te Conakry. Op 11 maart 1999 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) onder de Sierra Leone nationaliteit. Op 24 maart 1999 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) een **Bevestigende beslissing van weigering van verblijf**. U diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*

*U ging vervolgens naar Duitsland en Zwitserland en vroeg daar asiel aan onder de naam van Abdoul Ly, geboren op 1 mei 1979 te Guinee. In **Zwitserland** vroeg u een **eerste maal asiel aan** op 19 december 1999. Bij beschikking werd uw asielaanvraag er geweigerd op 14 april 2000. Op 12 oktober 2000 is deze beslissing bij vonnis van de 'Schweizer Asylrekurskommission' rechtsgeldig geworden.*

Op 6 november 2000 diende u **in Zwitserland uw tweede asielaanvraag in**. U verklaarde er dat u terug naar Guinee was gegaan maar dat u omwille van de problemen aldaar, waarvan u reeds vermelding maakte tijdens uw eerste asielaanvraag in Zwitserland, opnieuw begonnen waren waardoor u opnieuw naar Zwitserland keerde. U verklaarde hierover dat de familieleden van de organisatoren van de staatsgreep van 1996 opnieuw door de huidige regering vervolgd werden. Op 27 juni 2001 werd in Zwitserland een beslissing genomen tot 'Nichteintreten auf Asylgesuch und wegweisung'.

Op 5 maart 2015 diende u bij de DVZ een **tweede asielaanvraag in België** in. U verklaart dat u naar Guinee ging nadat u Europa verliet en dat u niet meer weet waarom u in Zwitserland asiel zou hebben aangevraagd. In Guinee werd u beschuldigd dat u een steen op een gendarme zou hebben gegooid op 7 januari 2015 en zou u gezocht worden door leden van RPG (de heersende politieke partij in Guinee) omdat u het geld dat zij u gaven om de manifestatie van 7 januari 2015 te saboteren voor andere doeleinden had gebruikt. Bovendien bent u lid van UFDG en mobiliseert u de mensen in uw wijk om deel te nemen aan acties tegen het huidige regime.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de Guineese autoriteiten omdat u een gendarme met een steen zou hebben bekogeld. Daarnaast vreest u ook C. (...) en S. (...), mannen van de politieke partij RPG omdat ze u geld zouden hebben gegeven om een demonstratie te saboteren. U heeft dit geld echter voor andere doeleinden gebruikt, waardoor ze het geld terug willen vorderen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u initieel verzweeg dat u, nadat u in België een **bevestigende beslissing van weigering van verblijf** ontving, dat u naar Duitsland en Zwitserland ging om er asiel aan te vragen. U verklaarde initieel immers dat u vanuit België op 10/2002 terug naar Guinee keerde met het vliegtuig (zie verklaringen meervoudige aanvraag, vraag 14). U verklaarde na confrontatie met uw verblijf in Duitsland en Zwitserland dat u bang was. **Echter, het feit dat u verzwijgt dat u elders asiel heeft aangevraagd, onder een andere naam en met een andere geboortedatum, schaadt reeds een eerste keer uw algehele geloofwaardigheid.** Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt om welke reden u in Zwitserland asiel heeft gevraagd, ontwijkt u initieel meermaals de vraag en vervolgens verklaart u dat u het niet meer weet (zie gehoor CGVS, p 4-5). Het is niet aannemelijk dat u zich niet meer zou herinneren waarom u asiel aanvraag aangezien er vanuit kan gegaan worden dat dit toch een belangrijke impact had op uw leven. Het feit dat u hier geen antwoord op kunt of wilt geven, tast nogmaals uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan.

Voorts is het zeer opmerkelijk dat u bij **de DVZ verklaart dat u op 7 januari 2015 een gendarme zou hebben vermoord** (zie vragenlijst meervoudige aanvraag, vraag 15). Tijdens uw gehoor bij het CGVS maakt u echter uitsluitend vermelding van een agent, M. (...), waar u een steen naar zou hebben gegooid. U vermeldt op geen enkel moment dat de agent ten gevolge van die steen zou zijn overleden. (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 9) Wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt wat er op 7 januari precies is gebeurd opdat ze u om die reden zouden zoeken, zegt u 'Ze zochten me al voor die datum. Het feit dat ik een steen heb gegooid op M. (...) maar ook dat ik aan de jongeren zei om naar buiten te gaan.' (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 9). **Het is niet aannemelijk dat u tijdens beide gehoren bij het CGVS helemaal geen vermelding maakt van de beschuldiging van de dood op de agent op 7 januari 2015 aangezien u dit bij de DVZ als enige reden aanhaalt waarom u bescherming nodig zou hebben.** Bovendien kan u bij de DVZ de naam niet geven van de gendarme die u zou hebben gedood (zie verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Bij het CGVS verklaart u echter dat u op 7 januari 2015 een steen zou hebben gegooid naar M. (...) omdat deze u zou hebben verkracht tijdens uw opsluiting in september 2014. (zie gehoor CGVS dd 08/07/2015, p 18) Van iemand die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag echter worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. U dient dit zo volledig, accuraat en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De vragenlijst, die wordt ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken – verklaring meervoudige aanvraag - waarin onder het luik 'Motieven' vraag 15 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste nieuwe elementen die wijzen op een vrees of een risico, heeft niet tot doel een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, toch mag worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas correct vermeldt. Dit geldt des te meer voor het element dat volgens u de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw problemen. **De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor verder uitgehald.**

Verder is het helemaal niet aannemelijk dat u verklaart dat u **sinds oktober 2014 zou worden gezocht door gendarmen, omdat een gendarme werd doodgeslagen door een groep jongeren van uw**

buurt. (zie gehoor CGVS 08/10/2015, p 7-8). U geeft hierover aan dat u door de gendarmen zou zijn beschuldigd om de jongeren aan te hebben gezet om de gendarme aan te vallen omdat de gendarmen dachten dat u wraak op hen wilde nemen omdat u hen van de dood van uw vrouw beschuldigde (zie gehoor CGVS 08/10/2015, p 8). U verklaart hierover 'Sinds die zaak komen ze naar daar (nvdr. buurt waar u woont). Ze zoeken me overal. Maar onze wegen hebben elkaar niet gekruist.' (zie gehoor CGVS, p 8). **Indien de gendarmen u werkelijk zouden zoeken en u zouden beschuldigen van de dood van een collega, is het helemaal niet aannemelijk dat ze u niet gevonden zouden hebben en dat u zelfs geen weet zou hebben van een convocatie.** U verklaart immers dat de gendarmen wisten waar u woonde (zie gehoor CGVS 08/10/2015, p 9) waardoor het een makkelijke opdracht voor hen moet geweest zijn om u te vinden. U geeft immers aan dat u sinds 2013 tot 7 januari 2015 steeds in Hamdalaye I, Concasère heeft gewoond (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 9). Bovendien verklaarde u dat de gendarmes reeds bij u waren binnengevallen op 16 september 2014 (zie gehoor CGVS dd 08/07/2015, p 11), waardoor het, indien u werkelijk door de gendarmen zou zijn gezocht, helemaal niet moeilijk moet geweest zijn om u te vinden. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er **geen manifestatie was op 16 september 2014 maar op woensdag 17 september 2014 in de wijk Hamdallaye.** Het feit dat u een verkeerde datum opgeeft van de manifestatie en bijgevolg ook uw aanhouding (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 17) en dat A. B. (...), Inspecteur principal de Police en Service au commissariat urbain de Mafanco, commune de Matam Conakry, in zijn brief eveneens vermelding maakt van 16 september 2014 i.p.v. 17 september doet nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de daaruit volgende problemen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u **niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk in Guinee verbleef in de periode van december 2013 tot maart 2015.** Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er in Guinee een uitbraak was van het Ebola virus die enorme consequenties had op het dagelijkse leven in Guinee. Er werden verschillende maatregelen getroffen waarvan u zeker op de hoogte moet zijn indien u daadwerkelijk in het land verbleef in de periode die u zelf aangeeft, van 2003 tot maart 2015 (zie gehoor CGVS dd 08/07/2015, p 6 en p 9). Wanneer de PO u echter vraagt wanneer u de laatste keer met uw vrachtwagen naar Nzerekore bent gegaan, zegt u dat u het niet weet (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 13). U geeft als verklaring dat de wegen naar Nzerekore beschadigd zijn. Wanneer de PO vervolgens vraagt of u een gewoon werkvolume had in 2014, zegt u dat dit afhankelijk is daar uw voertuig ook moet nagekeken worden. Vervolgens geeft u aan dat er door de huidige politieke machthebbers ook minder werk is. (zie gehoor CGVS 08/10/2015, p 13). Het is niet aannemelijk dat u refereert naar de toestand van de wegen, het afschrijven van uw voertuig of de machthebbende regering wanneer uit informatie die werd toegevoegd aan het dossier blijkt dat Ebola een enorme invloed had op de economische situatie en bijgevolg ook op uw werk als vrachtwagenchauffeur. Het is niet aannemelijk dat u geen vermelding maakt van het Ebola virus aangezien dit niet alleen uw werk als chauffeur moet hebben beïnvloed, maar zeker ook uw verdere dagelijkse leven. Wanneer de PO vervolgens meermaals vraagt of er andere factoren waren die uw werk beïnvloedde, geeft u aan dat er nu meerdere mensen aanwezig zijn om de vrachtwagen te laden. U geeft uiteindelijk ook te kennen dat u met wegblokkades werd geconfronteerd. Wanneer de PO wenst te weten wat er aan de wegblokkade werd gedaan, laat u opnieuw na om ook maar enige vermelding te maken van het Ebola virus. U heeft het daarentegen over de controle van de goederen, zoals vb het illegaal transporteren van hout of de controle van de identiteit (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 14). Wanneer de PO u er op wijst dat u wel een heel belangrijke gebeurtenis vergeet, geeft u aan dat er de minachting van RPG, de heersende partij is. (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 14). Wanneer de PO u zegt dat deze niet is overtuigd dat u in Guinee verbleef in 2014, zegt u 'Ik heb niets meer te zeggen. Ik heb geen andere documenten te tonen. Mijn rijbewijs is in 2014 afgeleverd. Ik was in 2003 tot mijn recent vertrek in Guinee. De huizen aan de rand van de 'route nationale' zijn tussen 2013 en 2014 met de grond gelijk gemaakt.' (zie gehoor CGVS dd 08/10/2015, p 15). Het is pas wanneer de PO u erop wijst dat u op de hoogte bent van wat er is gebeurd aan de rand van de route nationale, maar dat u niet weet waar elke Guineeër mee werd geconfronteerd in 2014, dat u aangeeft dat er de ziekte Ebola was. **Het is echter helemaal niet aannemelijk en het ondermijnt volledig het geloof dat u daadwerkelijk in Guinee heeft verbleven daar u niet eerder vermelding maakt van het Ebola virus. U kunt niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk in Guinee verbleef in 2014 waardoor er ook geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben meegemaakt van september 2014 tot maart 2015.** Ook uit een foto op uw facebook-account blijkt dat u op 17 februari 2015 in een duidelijk Europese stad verbleef en niet in Guinee (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **De geloofwaardigheid van het door u aangehaalde relaas wordt bijgevolg verder teniet gedaan. Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden**

van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Vooreerst dient opgemerkt dat **documenten** slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas herstellen. U legt een lidkaart **UFDG-Belgique** voor met nummer 2015/667. Echter, aan dit document kan geen bewijswaarde worden gegeven daar uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat veel voorgelegde documenten van UFDG vervalsingen zijn. U legt tevens een lidkaart voor van **UFDG – fédération Ratoma – section Hamdallaye 1, comité de base section IV**. Ook hier kunnen ernstige vraagtekens worden gezet bij de echtheid van het document. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u, wanneer het om de secties van UFDG Brussel gaat u initieel zegt dat het bijna hetzelfde is; dat er negen bureaus zijn met hun adjuncten. Verder zegt u dan dat u de structuur hier niet zo gewoon bent. (zie gehoor CGVS dd 08/07/2015, p 15) Indien u effectief een actief lid zou zijn van UFDG en binnen uw sectie zou geconfronteerd zijn met de verschillende bureaus, is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de structuur van UFDG in België. U legt tevens een **carte d'électeur** voor. Hieruit kan eventueel worden afgeleid dat u in Guinee aanwezig was in 2010, tijdens de vorige presidentsverkiezingen. U legt verder een **rijbewijs** voor, uitgegeven op 5 mei 2014 te Conakry. Echter, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er heel wat valse rijbewijzen in omloop zijn. U legt daarnaast een **verklaring voor van A. B. (...)**, opgemaakt op 1 juli 2015 waaruit blijkt dat hij u heeft geholpen om de gevangenis te verlaten na uw arrestatie omwille van de manifestatie van 16 september 2014. Dit document werd reeds besproken. Vervolgens legt u een **bankafschrift voor van BICIGUI**, afgeleverd op 31 maart 2010. Echter, gezien het document werd afgeleverd in maart 2010, levert dit geen bewijs dat u effectief aanwezig was in Guinee in de periode waarin uw problemen zich zouden hebben afgespeeld. U legt tevens een **verklaring voor van F. O. F. (...), viceprésident van UFDG**. Gezien de reeds aangehaalde informatie kan ook aan dit document geen bewijswaarde worden toegekend. Vervolgens legt u ook een **getuigenis voor van B. Y. (...), UFDG Belgique** voor. Binnen deze context is het zeer opmerkelijk dat u tijdens uw tweede gehoor beweert dat u geen steun van UFDG heeft gekregen, terwijl ze u toch, na de incidenten de nodige documenten hebben bezorgd (zie gehoor CGVS, p 17 en p 19). U legt tevens een **factuur voor van World Electronic**. Uit niets blijkt echter dat deze factuur effectief betrekking heeft op uw persoon. Ook de **bankafschriften van FiBank** waarbij alleen verwijzing wordt gemaakt naar 'monsieur B. A. (...), Hamdallaye', vormen geen bewijs dat u daadwerkelijk deze persoon bent daar er geen objectieve bewijzen voorhanden zijn die uw identiteit aan deze documenten kan vastkoppelen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een "ontvangstbewijs aankoopbanden voorschot" d.d. 21 maart 2007 (bijlage 3), een "ontvangstbewijs betaling saldo" d.d. 12 maart 2008 (bijlage 4), een bankafschrift van BICIGUI d.d. 11 januari 2012 (bijlage 5), een document van Ecobank aangaande een gelddeposito d.d. 3 december 2011 (bijlage 6), een bankafschrift van SGBG (Société Générale de Banques en Guinée) d.d. 21 juli 2011 (bijlage 7), een "attestation de non gage" afgeleverd op 29 augustus 2012 (bijlage 8), een factuur d.d. 30 oktober 2012 inzake ambulante zorgen die verstrekt zouden zijn (bijlage 9), een document van Ecobank aangaande een gelddeposito d.d. 3 december 2011 (bijlage 10), een document van BICIGUI aangaande een gelddeposito d.d. 23 april 2013 (bijlage 11), een uittreksel van de geboorteakte van zijn zoon M. B. opgemaakt op 13 oktober 2014 (bijlage 12), verschillende documenten van FiBank aangaande gelddeposito's in de periode 18 januari 2014 – 14 april 2014 (bijlagen 13-23), een "factuur gsm" d.d. 27 oktober 2014 (bijlage 24) en een Guinees medisch attest d.d. 24 december 2015 (bijlage 25).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 4 januari 2016 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/7 bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel "2 par. 2 en 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van "het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden van een administratieve beslissing" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet de volledige waarheid durfde zeggen bij zijn aankomst in België uit vrees dat dit zijn huidige asielaanvraag zou beïnvloeden. Verzoeker verzweeg dat hij, voor hij terug naar Guinee vertrokken is, nog asiel had aangevraagd in Duitsland en Zwitserland. Ook verzweeg hij dat hij bij zijn terugkeer naar België via Frankrijk is gepasseerd. Hoe dan ook staat zijn terugkeer naar Guinee, na afsluiting van zijn asielaanvragen in België, Duitsland en Zwitserland, vast, daar hij door de Zwitserse autoriteiten gerepatriëerd werd.

Ook meent verzoeker dat rekening gehouden moet worden met het gegeven dat verzoeker sinds het overlijden van zijn echtgenote op 25 oktober 2014 verward en depressief is, waarvoor hij in België wordt behandeld. Dit kan dan ook zijn verklaringen uitleggen.

Verzoeker bemerkt dat verweerder twee incidenten met elkaar verwart. Verzoeker benadrukt niemand gedood te hebben. De enige gewelddaad die hij heeft begaan, is het gooien van een steen op een gendarme. Deze gendarme had verzoeker verkracht tijdens zijn detentie en herkende verzoeker. Daarnaast wordt verzoeker nog (valselijk) beschuldigd van het doden van een gendarme. Deze gendarme werd doodgeslagen in zijn wijk door een groep jongeren. Verzoeker was hierbij niet aanwezig en kende bovendien deze jongeren niet. Hij werd hiervan niettemin beschuldigd, dit omdat het algemeen gekend was dat hij zich in zijn wijk met jongeren bezighield. Verzoeker meent deze twee incidenten heel kort te hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij sluit echter niet uit dat zijn uitleg verward was ten gevolge van zijn depressieve toestand door het overlijden van zijn echtgenote en het achterlaten van zijn kinderen en ten gevolge van de stress omwille van de leugens die hij verteld had in verband met zijn terugkeer naar Guinee en zijn komst naar België.

Waar het niet aannemelijk wordt geacht dat de gendarmen, die naar verzoeker zouden zoeken sinds oktober 2014 omdat een gendarme werd doodgeslagen door een groep jongeren van zijn buurt, verzoeker niet gevonden zouden hebben en dat verzoeker zelfs geen weet zou hebben van een convocatie, gezien de gendarmen wisten waar verzoeker woonde en het dan ook een makkelijke opdracht voor hen moet zijn geweest om hem te vinden, bevestigt verzoeker inderdaad sinds oktober 2014 gezocht te worden, doch, hoewel hij steeds in Hamdalaye gedomicilieerd was, was hij niet steeds thuis aan te treffen. In de maand oktober 2014 werd de gezondheidstoestand van zijn vrouw steeds erger en verzoeker was veel bij haar aanwezig. Ook reisde verzoeker nog naar Mali Bamako en reisde hij ook voor zijn werk.

Wat betreft de opmerking dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er geen manifestatie was op 16 september 2014 maar op woensdag 17 september 2014 in de wijk Hamdalaye, wijst verzoeker erop dat de periode tussen september en oktober 2014 voor hem uiterst moeilijk en dramatisch was, gelet op de voorbarige bevalling van zijn echtgenote door de mishandelingen die zij onderging tijdens de inval bij hun thuis, waar verzoeker, die gearresteerd was tijdens de inval, niet kon bij zijn, en het overlijden van zijn echtgenote één maand na de bevalling, waardoor verzoeker dan ook bepaalde data verwart. Bovendien moet benadrukt worden dat verzoeker "constant is gebleven wat betreft de feiten en wat betreft de chronologie van deze feiten". Het kan hem dan ook niet verweten worden dat hij zich met één dag vergist over het moment waarop de manifestatie, en bijgevolg ook zijn arrestatie, plaatsvond.

Waar het ongeloofwaardig wordt geacht dat hij daadwerkelijk in Guinee heeft verbleven in de periode van december 2013 tot maart 2015 doordat hij pas laat tijdens zijn gehoor melding maakt van het ebolavirus, onderstreept verzoeker eerst en vooral dat hij bewijsstukken neerlegt voor elk jaar dat hij in

Guinee heeft doorgebracht en meerdere stukken voor het jaar 2014, waaronder de geboorteakte van zijn kind. Ook brengt hij bankuittreksels, waarop zijn naam vermeld staat, en een bankbewijs dat hij houder is van die bankrekeningen, aan. Tevens legt verzoeker uit dat hij zich tijdens zijn gehoor vooral concentreerde op zijn persoonlijke problemen die hem het leven moeilijk maakte. Het ebolavirus zorgde evenwel niet voor grote problemen voor verzoeker zelf. Immers, niemand van zijn gezin werd door het virus aangetast, ze stelden het economisch goed en ze hadden voldoende geld om water, voeding en chloor te kopen. Verzoeker heeft dan ook zelf geenszins geleden omwille van het ebolavirus en raakte hieraan snel gewend. Eens hij "*begrepen had dat EBOLA het trefwoord was dat het CGVS wilde horen*", heeft hij bovendien correct kunnen vertellen welke beperkingen ingevoerd werden en welke preventie en informatie gegeven werd om de ziekte te vermijden.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). *In casu* dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker initieel stelde vanuit België op 10/2002 terug naar Guinee te zijn teruggekeerd met het vliegtuig (verklaring meervoudige aanvraag, rubriek 14). Dat verzoeker na confrontatie met de vaststelling dat hij, nadat hij in België een bevestigende beslissing van weigering van verblijf ontving, naar Duitsland en Zwitserland ging en daar asiel aanvraag onder een andere naam en geboortedatum bang was om de waarheid te vertellen kan niet worden geloofd. Integendeel verzoeker tracht doelbewust zaken achter te houden wat ook blijkt wanneer de "*protection officer*" hem vraagt om welke reden hij in Zwitserland asiel heeft gevraagd. Verzoeker ontwijkt initieel meermaals de

vraag en vervolgens verklaart hij dat hij het niet meer weet (gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p. 4-5). Uit een dergelijk antwoord kan enkel afgeleid worden dat ofwel verzoeker in Zwitserland een asiolverhaal verzonnen heeft dat hij zich niet herinnert ofwel dat hij niet waarachtig is. Verzoeker blijkt duidelijk de immigratiewetten te willen omzeilen nu hij verzwegen dat hij elders asiel heeft aangevraagd, en hij zich kenbaar maakte onder een andere naam en met een andere geboortedatum.

2.4. In het kader van zijn huidige asielaanvraag verklaart verzoeker tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal te zijn gevlucht uit Guinee in maart 2015 omdat hij sinds oktober 2014 gezocht wordt nadat jongeren uit zijn buurt een gendarme hadden gedood en hij hiervan valselijk beschuldigd werd, omdat de personen van de politieke partij RPG die hem geld hadden gegeven om de manifestatie van 7 januari 2015 te saboteren, die uiteindelijk toch plaatsvond, hem bedreigden en omdat hij vreesde voor represailles nadat hij na de manifestatie van 7 januari 2015 een steen had gegooid op een gendarme. Uit wat volgt, blijkt echter dat verzoeker deze voorgehouden problemen geenszins aannemelijk maakt.

2.5. Gevraagd naar de nieuwe elementen op basis waarvan verzoeker een opeenvolgende asielaanvraag indient, stelde verzoeker (Dienst Vreemdelingenzaken van 10 maart 2015) dat hij in Guinee valselijk beschuldigd wordt van het doden van een gendarme, waarvan hij de naam niet kent, "op 07-01-2015 in de wijk waar ik woon" en hij vreest vermoord te zullen worden door de autoriteiten (verklaring meervoudige aanvraag, rubriek 15). Derhalve verschilt deze verklaring beduidend met verzoekers latere verklaringen tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal i) dat hij valselijk beschuldigd werd van de moord op een gendarme gepleegd door jongeren in oktober 2014, ii) dat hij tevens problemen heeft gehad na de manifestatie van 7 januari 2015 met name enerzijds de bedreigingen vanwege C. en S. van de politieke partij RPG omwille van het geld dat hij van hen gekregen had om de manifestatie te saboteren, en anderzijds het incident waarbij hij een steen had gegooid op M., een gendarme. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Dit klemt te meer nu verzoeker veel ervaring heeft met asielprocedures. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Hoewel de 'verklaring meervoudige aanvraag' niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag niettemin verwacht worden dat verzoeker er alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas correct vermeldt. Uit de vaststelling dat verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor niet overeenstemmen met zijn aanvankelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die hem bovendien in het Peul werden voorgelezen waarna verzoeker het verslag ter goedkeuring ondertekende, blijkt dat het relaas dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uit de doeken doet achteraf bijgestuurd, gewijzigd en opgebouwd werd. Dit ondergraaft de waarachtigheid ervan.

2.6. In verband met het incident in oktober 2014 waarbij een gendarme werd gedood door jongeren uit zijn buurt, geeft verzoeker aan dat hij door de gendarmen ervan beschuldigd werd deze jongeren te hebben aangezet om de gendarme aan te vallen. De reden hiervan is dat de gendarmen meenden dat verzoeker wraak op hen wilde nemen omdat hij hen van de dood van zijn vrouw beschuldigde (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p. 8). Verzoeker stelt dat de gendarmen sinds dit incident hem kwamen zoeken, "*Maar onze wegen hebben elkaar niet gekruist*" (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p. 8). Indien verzoeker inderdaad van 2013 tot 7 januari 2015 steeds in Hamdalaye I, Concasère, heeft gewoond op een adres dat bij de gendarmerie bekend was, dan is het volstrekt onaannemelijk dat de gendarmen verzoeker niet gevonden zouden hebben en/of een convocatie hebben achtergelaten (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p. 9). Bovendien waren de gendarmes reeds bij verzoeker binnengevallen op 16 september 2014 (gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p. 11), waardoor, indien de gendarmes echt vastberaden zouden zijn geweest verzoeker te vinden, het vrij eenvoudig was om hem te vinden. Voor zover verzoeker in zijn verzoekschrift ter verklaring van het feit dat ze hem niet hebben gevonden aanvoert dat hij niet vaak thuis was omdat hij bij zijn vrouw was wiens gezondheidstoestand in de maand oktober 2014 steeds verslechterde, bemerkt de Raad dat verzoeker verklaarde dat het incident waarbij een gendarme werd gedood door een groep jongeren en dat de aanleiding was waarom verzoeker werd gezocht pas plaatsvond ná het overlijden van zijn echtgenote (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p. 8). Daar verzoeker dus pas gezocht werd na het overlijden van zijn echtgenote, kan hij bezwaarlijk stellen dat ze hem niet vonden omdat hij veel bij zijn zieke echtgenote was. Dat verzoeker na dit incident nog naar Mali zou zijn gegaan om zijn kinderen naar zijn nicht te brengen en

verschillende reizen voor zijn werk maakte, doet hieraan niet af. Dit ondermijnt dan ook ten eerste de door hem voorgehouden vrees en zijn bewering gezocht te worden sinds oktober 2014.

2.7. Bovendien stelde verzoeker op 16 september 2014 te zijn gearresteerd tijdens een inval bij hem thuis na zijn deelname aan een manifestatie eerder die dag omwille van de moord op de president van de 'UFDG motard section' in de nacht van 15 september 2014. Echter dit is strijdig met objectieve informatie waaruit blijkt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat er geen manifestatie was op 16 september 2014, maar wel op woensdag 17 september 2014 in de wijk Hamdalaye (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 1). Verzoekers relaas vindt dan ook geen objectieve steun. Dat verzoeker een verkeerde datum opgeeft van de manifestatie, en bijgevolg ook van zijn aanhouding naar aanleiding van deze manifestatie (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p. 17) en dat bovendien A. B., '*Inspecteur principal de Police en Service au commissariat urbain de Mafanco, commune de Matam Conakry*', in zijn brief eveneens stelt dat verzoeker gearresteerd werd op 16 september 2014 wijst verder nog op foutief opgestelde documenten waaraan aldus geen bewijswaarde kan gehecht worden.

2.8. Zij het ook nog opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal totaal verschillende geboortedatum van zijn kinderen opgaf (verklaring meervoudige aanvraag, rubriek 12; gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p. 14). Hiermee geconfronteerd, stelde verzoeker "*misschien hebben ze het niet goed begrepen of hebben ze het zomaar opgeschreven*" (gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p. 13). Echter kan dergelijke uitleg niet overtuigen, gezien verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen en door hem ter goedkeuring werden ondertekend. Vooral treffend is dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat zijn jongste kind geboren is op 12 juni 2014, terwijl hij tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat zijn jongste kind vervroegd was geboren op 25 september 2014, nadat zijn vrouw gezondheidsproblemen had gekregen door de mishandelingen tijdens de inval bij hun thuis op 16 september 2014, ten gevolge waarvan zij uiteindelijk zou overlijden op 25 oktober 2014. Er kan dus vanuit gegaan worden dat het in verzoekers geheugen staat gegrift – temeer daar verzoeker zelf niet aanwezig kon zijn tijdens de geboorte omwille van zijn vasthouding – dat zijn jongste zoon in september werd geboren. Voorts geeft verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aan dat zijn jongste zoon geboren is op 12 juni 2014, en later tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal stelt hij dat zijn zoon geboren is op 25 september 2014, waaruit enkel kan blijken dat verzoeker zijn verhaal achteraf opgesteld heeft en zijn verklaringen navenant heeft aangepast.

2.9. De geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielrelaas wordt ten slotte fundamenteel ondergraven doordat verzoeker totaal niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk in Guinee verbleef in de periode van december 2013 tot maart 2015, wanneer de door hem voorgehouden problemen die geleid zouden hebben tot zijn vlucht uit Guinee zouden hebben plaatsgevonden. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 5) blijkt immers dat er in Guinee een uitbraak was van het ebolavirus die enorme consequenties had voor het dagelijkse leven in Guinee. Er werden verschillende maatregelen getroffen waarvan verzoeker zeker op de hoogte moet zijn indien hij daadwerkelijk in het land verbleef in de periode die hij zelf aangeeft, van 2003 tot maart 2015 (gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p 6 en p 9). Wanneer de "*protection officer*" verzoeker echter vraagt wanneer hij de laatste keer met zijn vrachtwagen naar Nzerekore is gegaan, zegt hij dat hij het niet weet (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p 13). Verzoeker geeft als verklaring dat de wegen naar Nzerekore beschadigd zijn. Wanneer de "*protection officer*" vervolgens vraagt of hij een gewoon werkvolume had in 2014, zegt hij dat dit afhankelijk is daar zijn voertuig ook moet nagekeken worden. Vervolgens geeft verzoeker aan dat er door de huidige politieke machthebbers ook minder werk is (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p 13). Het is niet aannemelijk dat verzoeker refereert naar de toestand van de wegen, het afschrijven van zijn voertuig of de machthebbende regering wanneer uit informatie die werd toegevoegd aan het dossier blijkt dat ebola een enorme invloed had op de economische situatie en bijgevolg ook op verzoekers werk als vrachtwagenchauffeur. Het is volstrekt niet aannemelijk dat verzoeker het ebolavirus niet spontaan vermeldt aangezien dit niet alleen zijn werk als chauffeur moet hebben beïnvloed, maar zeker ook zijn verdere dagelijkse leven en dit uit zijn omgeving, wat verzoeker ook mag beweren in zijn verzoekschrift. Wanneer de "*protection officer*" vervolgens meermaals vraagt of er andere factoren waren die zijn werk beïnvloedde, geeft verzoeker aan dat er nu meerdere mensen aanwezig zijn om de vrachtwagen te laden. Verzoeker geeft uiteindelijk ook te kennen dat hij met wegblokkades werd geconfronteerd. Wanneer de "*protection officer*" wenst te weten wat er aan de wegblokkade werd gedaan, laat verzoeker opnieuw na om ook maar enige vermelding te maken van de crisis naar aanleiding van het ebolavirus. Verzoeker heeft het daarentegen over de controle van de goederen, zoals bijvoorbeeld het illegaal transporteren van hout of de controle

van de identiteit (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p 14). Wanneer de “*protection officer*” hem er op wijst dat hij wel een heel belangrijke gebeurtenis vergeet, stelt hij slechts dat er de minachting van RPG, de heersende partij is (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p 14). Wanneer de “*protection officer*” verzoeker vervolgens zegt dat deze niet is overtuigd dat hij in Guinee verbleef in 2014, zegt verzoeker “*Ik heb niets meer te zeggen. Ik heb geen andere documenten te tonen. Mijn rijbewijs is in 2014 afgeleverd. Ik, ik was in 2003 tot mijn recent vertrek in Guinee. De huizen aan de rand van de ‘route nationale’ zijn tussen 2013 en 2014 met de grond gelijkgemaakt.*” (gehoorverslag CGVS 08/10/2015, p 15). Het is pas wanneer de “*protection officer*” verzoeker erop wijst dat hij wel op de hoogte is van wat er is gebeurd aan de rand van de route nationale, maar dat hij niet weet waar elke Guineeër mee werd geconfronteerd in 2014, dat hij aangeeft dat er de ziekte ebola was. Uit deze verklaringen blijkt dan ook duidelijk dat verzoeker niet persoonlijk getuige was van de uitbraak van de ziekte ebola in Guinee gezien gelet op de landeninformatie verwacht kan worden dat, indien verzoeker inderdaad tijdens de uitbraak van het ebolavirus verbleef in Guinee, deze uitbraak ook gevolgen had voor het werk en het dagelijkse leven van verzoeker en hij hiervan dan ook veel vroeger melding zou hebben gemaakt. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Guinee in de periode van december 2013 tot maart 2015.

2.10. Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Guinee in de periode van december 2013 tot maart 2015 blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoeker reeds op 17 februari 2015 op Facebook een foto van zichzelf postte in een duidelijk Europese stad, terwijl hij nochtans verklaard had tot 4 maart 2015 in Guinee te hebben verbleven en van daaruit het vliegtuig te hebben genomen naar België, waar hij op 5 maart 2015 toekwam (verklaring meervoudige aanvraag, rubrieken 10 en 14; gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p. 15). In zijn verzoekschrift verklaart verzoeker overigens plots bij zijn terugkeer naar België via Frankrijk te zijn gepasseerd, terwijl hij eerder echter verklaarde rechtstreeks het vliegtuig te hebben genomen naar België, hetgeen alleen maar verder afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, temeer daar verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven.

2.11. Waar verzoeker zijn ongeloofwaardige verklaringen tracht te verschonen door te verwijzen naar de stress die hij had en naar zijn slechte psychologische toestand ten gevolge van de problemen die hij heeft gekend in Guinee, bemerkt de Raad vooreerst dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven, geen details betreffen. Verzoekers argumentatie veel stress te hebben gehad tijdens zijn gehoren doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter verklaring van zijn ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker stelt verward en depressief te zijn omwille van de gebeurtenissen in Guinee, stelt de Raad vast dat verzoeker enkel een medisch attest d.d. 24 december 2015 van een Guineese arts voorlegt waarin deze verklaart verzoeker te hebben behandeld in de periode dat hij ondergedoken leefde. Vooreerst dient te worden herhaald dat verzoeker niet aantoonbaar in Guinee geweest te zijn. Bovendien betreft het evenwel een loutere kopie waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verzoeker legt bovendien geen bijkomende attesten neer waaruit zou blijken dat hij in België nood heeft aan opvolging. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen.

2.12. Verzoeker brengt geen documenten aan die van aard zijn voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027)

en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoeker in Guinee in de periode december 2013 - maart 2015 en aan verzoekers voorgehouden problemen in Guinee tijdens deze periode.

Bovendien ondermijnen verschillende vaststellingen verder de bewijswaarde van de door verzoeker aangebrachte documenten. Wat betreft de lidkaart 'UFDG-Belgique' met nummer 2015/667 die verzoeker voorlegt, bemerkt de Raad dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 3) blijkt dat veel voorgelegde documenten van UFDG vervalsingen zijn. Ook bij de door verzoeker aangebrachte lidkaart van 'UFDG – fédération Ratoma – section Hamdallaye 1, comité de base section IV' en de verklaring van F. O. F., vicepresident van UFDG, kunnen derhalve ernstige vraagtekens worden gezet bij de echtheid van het document. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoeker, wanneer het om de secties van UFDG Brussel gaat, initieel zegt dat het bijna hetzelfde is; dat er negen bureaus zijn met hun adjuncten. Verder zegt verzoeker dan dat hij de structuur hier niet zo gewoon is (gehoorverslag CGVS 08/07/2015, p 15). Indien verzoeker effectief een actief lid zou zijn van UFDG en binnen zijn sectie zou geconfronteerd zijn met de verschillende bureaus, is het niet aannemelijk dat hij niet beter op de hoogte is van de structuur van UFDG in België. Uit de 'Carte d'électeur' die verzoeker aanbrengt kan slechts worden afgeleid dat hij in Guinee was in 2010, tijdens de vorige presidentsverkiezingen, doch toont zijn verblijf in Guinee in de periode dat hij beweert problemen te hebben gekend op geen enkele manier aan. Wat betreft het neergelegde rijbewijs, uitgegeven op 5 mei 2014 te Conakry, dient te worden bemerkt dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 4) blijkt dat er heel wat valse rijbewijzen in omloop zijn en ook niet wordt aangetoond dat dit enkel kan verkregen worden door de houder. Wat betreft de verklaring van A. B. d.d. 1 juli 2015 waarin deze stelt dat hij verzoeker geholpen heeft om de gevangenis te verlaten na zijn arrestatie omwille van de manifestatie van 16 september 2014, herhaalt de Raad dat uit de landeninformatie blijkt dat geen manifestatie plaatsvond op 16 september 2014 maar wel op 17 september 2014 (zie ook punt 2.7.) wat de bewijswaarde ervan teniet doet. Verder levert ook het bankschrift van BICIGUI, afgeleverd op 31 maart 2010, geen bewijs dat verzoeker effectief aanwezig was in Guinee in de periode waarin zijn problemen zich zouden hebben afgespeeld. Inzake de getuigenis van B. Y., UFDG Belgique, acht de Raad het zeer opmerkelijk dat verzoeker tijdens zijn tweede gehoor beweert dat hij geen steun van UFDG heeft gekregen, terwijl ze hem toch, na de incidenten de nodige documenten hebben bezorgd (gehoor CGVS 08/10/2015, p 17 en p 19). Aangaande de print van een internetartikel gepubliceerd op 6 juli 2015 meent de Raad dat er geen objectieve bewijzen voorhanden zijn die aantonen dat de persoon waarvan sprake in het artikel effectief verzoeker betreft. Verzoeker legt voorts een factuur voor van 'World Electronic' d.d. 19 augustus 2014, doch blijkt uit niets dat deze factuur effectief betrekking heeft op zijn persoon. Bovendien betreft het een kopie, waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Ook de bankafschriften van FiBank waarbij alleen verwijzing wordt gemaakt naar 'monsieur B. A. (...), Hamdallaye', vormen geen bewijs dat verzoeker daadwerkelijk deze persoon is daar er geen objectieve bewijzen voorhanden zijn die zijn identiteit aan deze documenten kan vastkoppelen. Ook deze bankafschriften betreffen overigens louter fotokopieën. Wat betreft het bij zijn verzoekschrift gevoegde "ontvangstbewijs aankoopbanden voorschot" d.d. 21 maart 2007, het "ontvangstbewijs betaling saldo" d.d. 12 maart 2008, het bankafschrift van BICIGUI d.d. 11 januari 2012, het document van Ecobank aangaande een gelddeposito d.d. 3 december 2011, het bankafschrift van SGBG (Société Générale de Banques en Guinée) d.d. 21 juli 2011, het "attestation de non gage" afgeleverd op 29 augustus 2012, de factuur d.d. 30 oktober 2012 inzake ambulante zorgen die verstrekt zouden zijn en het document van BICIGUI aangaande een gelddeposito d.d. 23 april 2013 (bijlage 11), stelt de Raad vast dat wederom uit niets blijkt dat deze documenten effectief betrekking hebben op zijn persoon daar er geen objectieve bewijzen voorhanden zijn die zijn identiteit aan deze documenten kan koppelen. Bovendien dateren deze documenten van voor de periode waarin verzoeker problemen heeft gekend in Guinee en vormen zij derhalve geen enkel bewijs van zijn effectieve verblijf in Guinee tijdens deze periode. Wat betreft het uittreksel van de geboortakte van zijn zoon M. B. opgemaakt op 13 oktober 2014, stelt de Raad vast

dat dit opnieuw een fotokopie betreft, waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Tevens blijkt uit de landeninformatie dat valse documenten, waaronder geboorteaktes, gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Guinee (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 4). Betreffende de verschillende bankafschriften van FiBank in de periode 18 januari 2014 – 14 april 2014 en de gsm-factuur van 27 oktober 2014, dient opnieuw te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat deze documenten effectief betrekking hebben op verzoekers persoon. Ook betreffen het wederom louter fotokopieën. Ook het medisch attest d.d. 24 december 2015 van een Guineese arts betreft, zoals reeds bemerkt, een loutere fotokopie en volstaat derhalve niet om verzoekers beweerde problemen aan te tonen.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.15. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK